

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta – Katedra psychologie

Celetná 20, Praha 1

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název práce: Zjišťování attachmentového stylu jako součást diferenciální diagnostiky psychogenních neepileptických záchvatů (PNES)

Autorka: Bc. et Bc. Jana Heidingerová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Lenka Krámská, Ph.D.

PŘÍNOSNOST práce lze spatřovat především v aktuálnosti zkoumané problematiky v celosvětovém měřítku a v potřebnosti věnovat se této problematice v klinické praxi. Přínos je patrný v oblasti diferenciální diagnostiky psychogenních neepileptických záchvatů poukázáním na možné odlišnosti u těchto pacientů oproti zdravým jedincům a pacientům s epilepsií (či PNES i epilepsií).

CÍLEM předložené práce je dle autorky zjistit, zda existují rozdíly v charakteru citové vazby u skupiny pacientů s PNES, epilepsií, PNES a epilepsií a u kontrolní skupiny prostřednictvím dotazníků PBI, ECR a ECR-RS.

PO FORMÁLNÍ STRÁNCE předložená práce obsahuje 81 stran textu + 8 stran literatury a 1 přílohu Informovaného souhlasu s účastí ve výzkumu a se zpracováním osobních údajů. Seznam literatury zahrnuje jak práce tuzemské, tak především zahraniční časopisecké zdroje. Práce je přehledně rozdělena třech teoretických kapitol a šesti empiricky zaměřených oddílů.

V TEORETICKÉ ČÁSTI práce, první kapitole, se autorka věnuje definování attachmentu, vymezuje jednotlivé pojmy, představuje teorii citové vazby, druhy a hierarchii citové vazby, vývoj a vliv citové vazby v ontogenezi jedince a nabízí přehled metod na zjišťování attachmentového stylu. V kapitole druhé se zaměřuje na diagnózu epilepsie, a to za účelem porovnání podobností a rozdílů onemocnění psychogenních neepileptických záchvatů a epilepsie, a nastínění

komplikací, které mohou nastat při jejich diferenciální diagnostice. Popisuje etiologii a klasifikaci tohoto onemocnění, shrnuje psychologické dopady epilepsie a věnuje se taky diagnostice a léčbě záchvatových onemocnění. Třetí kapitola se obdobně jako předchozí kapitola věnuje detailně problematice psychogenních neepileptických záchvatů, mechanismům jejího rozvoje, rizikům a vhodným intervencím.

Teoretická část je zpracována přehledně a shrnuje současné poznatky o dané problematice. Literární odkazy jsou řádně citovány.

V EMPIRICKÉ ČÁSTI autorka standardním způsobem představuje výzkumný problém, cíle výzkumu a odpovídající hypotézy, popisuje výzkumné metody a jednotlivé kroky sběru dat. Detailně je popsán výzkumný soubor a výsledky empirických zjištění. Ta jsou prezentována přehledně ve formě tabulek a grafů. Autorka pro zpracování dat použila program STATISTICA 9.1. Výsledková část stručně, ale přehledně shrnuje hlavní odpovědi na výzkumné hypotézy. Autorka poukázala na rozdíly v naměřených hodnotách u kontrolní skupiny a u skupiny pacientů obecně (nezávisle na diagnóze). U zkoumání globální citové vazby bylo zjištěno, že skupiny pacientů s PNES a s PNES i epilepsií se statisticky signifikantně odlišovaly od ostatních skupin respondentů (kontrolní skupina a pacienti s epilepsií), pacienti s PNES v subškále vyhýbavosti a pacienti s PNES i epilepsií v subškále úzkostnosti. Skupina pacientů s PNES se dále odlišovala svými výsledky od ostatních respondentů (kontrolní skupina a pacienti s epilepsií) i v rámci specifické citové vazby, a to ve vztahu k rodičům (subškála úzkostnost – matka). Stejně tak i skupina s PNES i epilepsií. U subškály úzkostnost-otec se statisticky signifikantně lišily hodnoty skupiny PNES oproti kontrolní skupině. Signifikantní rozdíl mezi průměry skupiny PNES a PNES-EPI byl zjištěn v subškále vyhýbavost-nejlepší přítel. Mimo výše zmíněné rozdíly a korelace byly zjištěny i vztahy výsledků jednotlivých dotazníků navzájem (korelace některých subškál testové metody PBI s některými subškálami ECR a ECR-RS).

CELKOVĚ je lze říci, že autorka předložila práci s kvalitně zpracovanou teoretickou částí, která potvrzuje její velmi dobrou orientaci ve zkoumané problematice, dokázala jasně formulovat výzkumné cíle a strukturovat je do jednotlivých hypotéz. Výsledky výzkumu byla schopna kriticky interpretovat a poskytla návod na další zaměření výzkumů v diskusní části.

Předloženou práci doporučuji k obhajobě a po úspěšné obhajobě navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, dne 20.5.2020

Doc. PhDr. Lenka Krámská, Ph.D.